

■ **Fot. 3-17. Kokcydioidomykoza. Aspirat tkankowy. Pies.** **A**, Zaobserwowano obecność kilku półtwardych zmian skórnych bez objawów ogólnoustrojowych. Fioletowe, grubościennie sferule (*strzałka*) mające w przybliżeniu 60 μm średnicy, otoczone przez liczne zwyrodniałe neutrofile (Wright – zmodyfikowany; HP). **Fot. B-C przedstawiają ten sam przypadek.** **B**, W materiale pobranym z łopatki widoczne są zasadochłonne sferule. 1) Zogniskowanie obiektywu mikroskopu na grubą otoczkę wypełnioną ziarnistą treścią. 2) Po ponownym zogniskowaniu obiektywu widoczne są rozwijające się endospory (Wright – zmodyfikowany; HP). **C**, Widoczna jest mała sferula (pravo) i duża sferula (lewo); ta ostatnia gotowa jest do uwolnienia licznych, małych (2 mikrony), okrągłych endosporów, w tle widoczny jest naciek zapalny złożony ze słabo zdefiniowanej, mieszanej populacji komórek (Wright – zmodyfikowany; HP).

tkankowych ze względu na duże niebezpieczeństwo dla zdrowia publicznego. W przypadku niejednoznacznych wyników zastosować można komercyjny test z użyciem sond DNA znakowanych chemiluminescencyjnie (Beaudin i wsp., 2005).

Kryptokokoza

Przypadki kryptokokozy rozpoznaje się na kilku obszarach geograficznych, a najczęściej w rejonach o klimacie tropikalnym i subtropikalnym lub gdzie gleba została skażona odchodami gołębi. U psów i kotów zmiany oprócz guzków mogą także przybierać postać krost lub nadżerek zlokalizowanych na nosie. Odpowiedź komórkowa jest często ziarniniakowa z dominującym naciekiem makrofagów (fot. 3-18A i B). Do innych komórek znajdujących się w obrębie nacieku zapalnego zaliczyć możemy limfocyty oraz wielojądrowe komórki olbrzymie. Niewielki stan zapalny występuje u pacjentów z upośledzonym funkcjonowaniem układu odpornościowego oraz kiedy patogen zachowa swoją grubą, zewnętrzną otoczkę. Czynnikiem etiologicznym, *Cryptococcus neoformans*, w preparatach

cytologicznych widoczny jest w postaci drożdżakowatej, okrągłej do owalnej, średnicy 4–10 μm . Wielkość komórek jest zróżnicowana, 2–20 μm . Pozostałości grubej lipidowej otoczki, jeśli są obecne, w barwieniu Romanowskiego pozostają niewybarwione (fot. 5-11B). W rezultacie, tło preparatu biopsyjnego jest zwakuolizowane z licznymi, zagęszczonymi, okrągłymi ciałami komórkowymi. W celu uwidocznienia otoczek w niewybarwionych preparatach stosuje się barwienie z wykorzystaniem nowego błękitu metylenowego oraz tuszu (fot. 5-11C). Wnętrze komórki w barwieniu z użyciem metenaminu srebra oraz PAS barwi się pozytywnie, podczas gdy ściana komórkowa wybarwia się po zastosowaniu mucykarminu. Podział komórki następuje przez pączkowanie, pączki mają wąską podstawę w porównaniu do pączków *Blastomyces*, które cechują się szeroką podstawą. Ostateczne rozpoznanie wymaga zastosowania immunologicznego barwienia biopłatów, testu aglutynacji lateksowej, ELISA lub posiewu mykologicznego. W trudnych przypadkach diagnostycznych pomocne są testy PCR oraz wykrycie genu *CAP59*.